

31.8.2007

Dnro 3000/4/05

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Jouni Toivola

PÄÄTÖS KANTELUUN RAKENNUSVALVONTAA KOSKEVASSA ASIASSA

1 KANTELU

Kantelija on eduskunnan oikeusasiamiehelle 10.10.2005 osoittamassaan kantelussa pyytänyt tutkimaan Oulun kaupungin rakennusvalvontaviranomaisen ja erityisesti rakennusvalvontaviraston hallintopäällikön, tarkastuspäällikön sekä rakennuslautakunnan puheenjohtajan menettelyä kantelijan ja hänen puolisonsa naapurikiinteistölle, X:n kaupunginosassa sijaitsevan korttelin Y tontille Z myönnetyn autokatoksen ja terassin rakennuslupaa koskevassa asiassa. Hän arvostelee myös kaupunginhallituksen toimintaa asiassa.

Kantelusta lähemmin ilmenevillä perusteilla hän pyytää tutkimaan, tulkitsiko hallintopäällikkö tahallaan virheellisesti maankäyttö- ja rakennuslakia, -asetusta ja kaupungin rakennusjärjestystä sekä toimiko hän asiassa muutoinkin puolueellisesti. Kantelija epäilee, että rakennuslupa luvattiin jo etukäteen ennen lupa-asian ratkaisemista. Hän oudoksuu sitä, että tarkastuspäällikkö joutui lupaa koskevan oikaisuvaatimuksen käsittelyn aikana muuttamaan kantaansa ja laatimaan rakennuslautakuntaa varten monin osin virheelliset perustelut. Kantelijan mielestä heitä ei kuultu riittävästi. Hän pyytää myös tutkimaan, oliko rakennuslautakunnan puheenjohtaja esteellinen asiassa. Lisäksi kantelija on tyytymätön siihen, että pyydettyään kaupunginhallitukselle osoittamallaan kirjeellä kaupungin rakennusvalvonnan menettelyn selvittämistä kaupunginhallitus siirsi asian tutkimisen rakennuslautakunnalle ja rakennusvalvontavirastolle eli niille, joiden toimintaa oli moitittu. Kantelijan mukaan kaupunki ei ole myöskään vastannut hänen kirjeeseensä 20.10.2004 eikä rakennusvalvonta ole vastannut 30.5.2005 päivättyyn kirjeeseen.

2 SELVITYS

Oulun kaupunginhallitus on antanut kantelun johdosta lausunnon 10.2.2006, johon on liitetty rakennuslautakunnan selvitys 1.2.2006. Rakennuslautakunnan selvityksessä on esitetty selvitys myös hallintopäällikön, tarkastuspäällikön sekä lautakunnan puheenjohtajan menettelystä, ja he ovat selvityksensä osaltaan yhtyneet lautakunnan selvitykseen.

Kantelija on antanut lausunnon ja selvitysten johdosta vastineen 8.3.2006. Hän on

myös lähettänyt 30.7.2007 päivätyn lisäkirjeen.

3 RATKAISU

3.1 Lupa-asian käsittelyyn liittyvät tapahtumat pääpiirteissään

Asiakirjoista saatava selvityksen mukaan kantelijan ja hänen puolisonsa naapuritontin (tontin Z) omistaja keskusteli kevättalvella 2004 kaupungin rakennusvalvonnan (tarkastusarkkitehdin) kanssa mahdollisuuksista saada rakennuslupa etupihalle rakennettavalle autotallille. Rakennusvalvonta kehotti hakijaa luopumaan kyseiselle paikalle kaavaillusta autotallista selvästi asemakaavasta poikkeavana ratkaisuna. Rakennuslautakunnan selvityksen mukaan tallihankkeelle "ennakoitiin kieltävää lupapäätöstä". Kun hakija halusi pitää kyseistä sijoituspaikkaa ensisijaisena, häntä kehoitettiin muuttamaan tallirakennus avoimeksi katokseksi, "jotta sillä olisi lupakäsittelyssä jonkinlaisia etenemismahdollisuuksia". Hakija luopui tallihankkeesta ja haki samalle paikalle lupaa katokselle.

Hakija liitti hakemukseen naapurille tiedottamista ja naapurien kuulemista koskevan lomakkeen. Lomakkeen olivat allekirjoittaneet kantelija 5.5.2004 tontin K osalta sekä tontin L omistaja (8.5.2004). Kantelijan osalta lomakkeessa oli merkintä, jonka mukaan hänellä ei ollut huomautettavaa hankkeesta. Lisäksi hän oli lomakkeella ilmoittanut huomioineensa, että katos ulottuu 1 metrin päähän hänen tonttinsa lounaisrajasta. Myöskään tontin L omistajalla ei ollut huomautettavaa.

Tämän jälkeen kantelija kuitenkin osoitti kaupungin rakennusvalvontavirastolle 31.5.2004 päivätyn kirjeen, jonka mukaan naapuri suunnittelikin toteuttavansa autokatoksen toisenlaisena eli korkeampana kuin kantelija oli naapuria kuultaessa hakijalle ehdottanut. Sen vuoksi hän ilmoitti peruuttavansa hyväksymisensä. Samalla kantelija totesi kirjeessään, että hänen puolisonsa, joka omistaa puolet heidän tontistaan, ei ollut allekirjoittanut naapurin kuulemista koskevaa lomaketta eikä puolisolle ollut esitetty suunnitelmaa katoshankkeesta.

Hakija toimitti lupahakemuksen rakennusvalvontavirastoon 16.6.2004. Kantelija toimitti rakennusvalvontavirastoon vielä 21.6.2004 päivätyn kirjelmän, jossa hän uudelleen ilmoitti peruuttavansa suostumuksensa ja vastustavansa hanketta. Hän totesi, että perehdyttyään asiaan hän piti myös matalampaa ja lyhyempää katosta kyseiseen paikkaan sopimattomana.

Hallintopäällikkö (vs. virastopäällikkönä) ratkaisi lupa-asian ja myönsi rakennusluvan autokatoksen ja terassin rakentamiseen. Rakennuslupaan liittyvän suunnitelman mukaan katos rakennettaisiin tontin Z asuinrakennuksen yhteydessä olevan autotallin seinustalle siten, että etäisyys kantelijan ja hänen puolisonsa tontin rajasta oli tarkoitus olla yksi metri. Katoksen pohjan ala ei ole piirustuksista yksiselitteisesti määriteltävissä, mutta se näyttäisi olevan noin 7 metriä pitkä ja leveydeltään kadun puoleisesta päästä 3,3–4,3 metriä ja toisesta päästä 2,2–3 metriä. Terassi puolestaan sijoittui rakennuksen toiselle puolelle,

kantelijan ja hänen puolisonsa tonttiin nähden vastakkaiselle puolelle.

Lupapäätöksessä todettiin mm. että autokatos on rakennusalan ulkopuolella naapurua vasten. Päätöksen mukaan se on myönnetty maankäyttö- ja rakennuslain 175 §:n nojalla (todettakoon, että säännöksessä on kysymys vähäisestä poikkeamisesta rakennusluvan yhteydessä).

Kantelija teki rakennuslupapäätöksestä oikaisuvaatimuksen rakennuslautakunnalle 1.7.2004. Myös kantelijan puoliso teki oikaisuvaatimuksen päätöksestä.

Rakennuslautakunta käsitteli oikaisuvaatimusasian kokouksessaan 4.8.2004. Ennen kokousta laaditussa ja mm. internetissä julkistetussa esityslistassa oli tarkastuspäällikön esitys, jossa hän esitti, että rakennuslautakunta kumoaisi myönnetyn luvan autokatoksen osalta asemakaavan vastaisena. Terassin osalta rakennuslupa jäisi voimaan. Saadun selvityksen mukaan tarkastuspäällikkö oli kuitenkin asiassa kertyneeseen materiaaliin huolellisesti perehdyttyään valmistellut rakennuslautakunnalle ennen kokousta uuden, aikaisemmasta poikkeavan päätösehdotuksen, jonka hän esitteli kokouksessa. Tarkastuspäällikön uuden esityksen mukaisesti rakennuslautakunta hylkäsi oikaisuvaatimuksen päätöksellään 4.8.2004.

Kantelija ja hänen puolisonsa valittivat rakennuslautakunnan päätöksestä Oulun hallinto-oikeuteen.

Hallinto-oikeus ratkaisi valitusasian päätöksellään 13.6.2005. Hallinto-oikeus kumosi rakennuslautakunnan päätöksen ja palautti asian lautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi. Hallinto-oikeus katsoi, että asiassa oli tapahtunut kaksi menettelyvirhettä. Ensinnäkin naapurikiinteistön toiselle omistajalle eli kantelijan puolisolle ei ollut varattu säädetyin tavoin tilaisuutta tulla kuulluksi rakennuslupaa koskevan hakemuksen johdosta ennen asian ratkaisemista. Toiseksi asiassa ei ollut toimitettu katselmusta, vaikka katselmus rakennuksen ympäristöön soveltuvuuden selvittämiseksi ja rakentamisen vaikutusten arvioimiseksi sekä naapurien kuulemiseksi olisi hallinto-oikeuden mukaan ollut tarpeen. Lautakunnan päätöksen tultua mainituilla perusteilla kumotuksi hallinto-oikeus ei ottanut kantaa lupapäätöksen sisällön lainmukaisuuteen, ts. luvan myöntämisen edellytyksiin.

Asiakirjoista ilmenevien tietojen mukaan hallinto-oikeuden palautuspäätöksen jälkeen ei kaupungin rakennusvalvontaviranomaisessa enää ole käsitelty sellaista lupa-asiaa, jossa autokatosta olisi esitetty sijoitettavaksi edellä tarkoitettuun paikkaan.

3.2

Menettelyn arviointi

3.2.1

Rakennusluvan myöntämisedellytysten harkinnasta

Maankäyttö- ja rakennuslain (MRL) 171 §:n mukaan kunta ja eräissä tapauksissa

alueellinen ympäristökeskus voivat MRL 172 §:ssä mainituin rajoituksin erityisestä syystä myöntää poikkeuksen MRL:ssä säädetyistä tai sen nojalla annetuista rakentamista tai muuta toimenpidettä koskevista säännöksistä, määräyksistä, kielloista ja muista rajoituksista.

MRL 175 §:n mukaan kunnan rakennusvalvontaviranomainen voi 171 ja 172 §:ssä säädetyin edellytyksin ja rajoituksin myöntää rakennusluvan, milloin on kysymys vähäisestä poikkeamisesta rakentamista koskevista säännöksistä, määräyksistä, kielloista tai muista rajoituksista.

Kantelussa tarkoitetun rakennusluparatkaisun arvioinnissa on kysymys erityisesti edellä mainitun vähäistä poikkeamista koskevan säännöksen tulkinnasta.

Rakennuslautakunnan antamassa selvityksessä, johon hallintopäällikkö on osaltaan yhtynyt, on perusteltu luvan myöntämistä seuraavilla näkökohdilla. Hakijan suunnitelman mukaan autokatoksessa oli kyse levymäisestä katosta sekä sitä tukevista kolmesta hoikasta pilarista, ja vain vähäinen osittain avonainen seinärakenne oli tarkoitus tehdä yhteen pilariväliin. Rakennuslautakunta pitää katosta rakenteeltaan yksinkertaisena ja niukkana. Lisäksi välirajalla selvityksen mukaan kasvaa pari metriä korkea orapihlaja-aita. Tämän vuoksi katoksen ei arvioitu aiheuttavan naapurille merkittävää haittaa, ja rakentamista pidettiin vähäisenä poikkeuksena asemakaavasta.

Tämän johdosta totean seuraavan.

Käytettävissäni olevan selvityksen perusteella katson, että hallintopäällikkö ja oikaisuvaatimuksen käsitelleet tarkastuspäällikkö sekä rakennuslautakunta eivät ole menettäneet luvan myöntämisedellytyksiä koskevan harkinnan osalta suorastaan lainvastaisesti.

Toisaalta autokatos olisi rakennettu hakijan asuinrakennuksen ja kantelijan tontin välissä olevaan, kapeimmillaan noin 4 metriä ja leveimmillään noin 5,5 metriä leveään tontinosaan. Asiakirjoista ilmenevien tietojen valossa autokatos olisi sijoitettu asemakaavan sitovan rakennusalan ulkopuolelle alueelle, joka on asemakaavassa osoitettu istutettavaksi alueen osaksi. Katoksen etäisyys kantelijan ja hänen puolisonsa rajasta oli yksi metri. Lupapäätöstä tehtäessä on ollut tiedossa, että kantelija ja hänen puolisonsa vastustavat tällaista rajansa tuntumaan suunniteltua rakennushanketta.

Mainitut seikat huomioon ottaen rakennuslupa-asiaa harkittaessa olisi ollut perusteltua päätyä siihen, että kysymyksessä ei ole MRL 175 §:ssä tarkoitettu vähäinen poikkeaminen rakentamista koskevista säännöksistä ja määräyksistä. Tällöin hankkeelle ei olisi voinut myöntää rakennuslupaa ilman MRL 171 §:ssä tarkoitettua poikkeamislupaa. En ota kantaa siihen, olisiko poikkeamislupahakemuksella tällaisessa tapauksessa ollut menestymisen mahdollisuuksia.

Asiassa ei ole ilmennyt, että hallintopäällikkö olisi rakennusluvan edellytyksiä koskevassa harkinnassaan menettänyt kantelussa väitetyin tavoin puolueellisesti.

Siltä osin kuin kantelussa on epäilty, että rakennuslupa oli "luvattu etukäteen", totean seuraavan. Rakennuslautakunta on luvanhakijoiden ohjausta ja neuvontaa koskevaa käytäntöä selostaessaan viitannut MRL 21 §:n 2 momentista ilmenevään rakennustarkastajan neuvontatehtävään sekä hallintolain 8 §:ssä tarkoitettuun viranomaisen neuvontavelvollisuuteen. Selvityksen mukaan luvan hakijat joskus käsittävät saamansa ohjauksen väärin sitovaksi lupaukseksi luvan saamisesta juuri sellaisena kuin he sitä haluavat. Toisaalta rakennuslautakunta on todennut, että hyvä asiakaspalvelu edellyttää, että lupa-asian ratkaisija ennakoii myös asiakkaalle päätösaikansa, jotta asiakas osaa varautua oikein hankkeen jatkamiseen ja kehittämiseen.

Kiinnitän kuitenkin selvyden vuoksi huomiota siihen, että viranomaisen ei hallintolain 8 §:ään perustuvan neuvonnan yhteydessä voi ennalta sitoutua tietyn sisältöiseen ratkaisuun. Asiakkaalle tulee ilmaista riittävän selvästi, että lupa-asian lopputulos ratkeaa vasta päätöksentekohetkellä. Todettakoon myös, että hallintolakia koskevassa hallituksen esityksessä (HE 72/2002) on 8 §:n perusteluissa katsottu, että neuvonnan yhteydessä ei myöskään voida ennakoida yksittäisten hakemusten tosiasiallista menestymistä.

Oulun hallinto-oikeus kumosi 13.6.2005 rakennuslautakunnan päätöksen 4.8.2004 ja palautti asian uudelleen käsiteltäväksi. Kumoaminen johtui puutteelliseksi jääneestä naapurin kuulemisesta sekä katselmuksen toimittamatta jättämisestä. Koska hallinto-oikeus on jo puuttunut näihin menettelyvirheisiin, asia ei näiltä osin anna minulle aihetta muuhun kuin että kiinnitän rakennuslautakunnan ja hallintopäällikön ja tarkastuspäällikön huomiota naapurin kuulemisen merkitykseen. Naapurin kuulemisessa on kysymys asianosaisen kuulemisesta, joka kuuluu myös perustuslain 21 §:ssä perusoikeutena turvattuun hyvään hallintoon.

3.2.2

Esityksen muuttaminen oikaisuvaatimusta käsiteltäessä

Kantelija arvostelee sitä, että oikaisuvaatimusta käsiteltäessä tarkastuspäällikkö "joutui muuttamaan kantaansa" ja laatimaan kantelijan mielestä monilta osin virheelliset perustelut.

Saadun selvityksen mukaan rakennuslautakunnan esityslista laadittiin keskiviikkona 4.8.2004 pidettävää kokousta edeltävän viikon torstaina. Tarkastuspäällikkö oli laatinut esityslistalle kantelijan ja hänen puolisonsa oikaisuvaatimuksen johdosta päätösehdotuksensa, joka julkaistiin myös internetissä. Selvityksen mukaan tarkastuspäällikkö oli vielä ennen keskiviikkoa pidettyä kokousta perehtynyt asiassa kertyneeseen materiaaliin huolellisesti ja mm. käynyt paikalla. Tämän tarkan ja huolellisen perehtymisen pohjalta hän oli sitten valmistellut rakennuslautakunnalle ennen kokousta uuden, aikaisemmasta poikkeavan päätösehdotuksen, jonka esitteli kokouksessa.

Tämän johdosta totean, että käsitykseni mukaan esittelijä voi muuttaa esittelyään lopputulokseltaan ja perusteluiltaan ennen lopullista päätöksentekoa. Käytettävissäni olevan selvityksen perusteella tarkastuspäällikköä ei ole myöskään taivuteltu tai painostettu muuttamaan esitystään. Muutetun esityksensä

yksityiskohtaiset perustelut rakentamista koskevien säännösten soveltamisen osalta hän on nähdäkseni laatinut vastaavanlaisten tulkintaperiaatteiden pohjalta, joihin oikaisuvaatimuksen kohteena ollut lupapäätös on perustunut. Eri asia on, että säännösten tulkinnassa olisi edellä kohdassa 3.2.1 esittämäni mukaisesti ollut kuitenkin perusteltua päätyä toiseen lopputulokseen.

Toisaalta asiassa kiinnittyy huomio siihen, että tarkastuspäällikkö oli saanut aiheen päätyä lopulliseen esitykseensä vasta etukäteen laaditun esityslistan julkistamisen jälkeen. Esityksen muuttamisen perusteena näyttää olleen se, että hän oli tuossa vaiheessa perehtynyt asiaa koskevaan aineistoon aiempaa perusteellisemmin.

Mielestäni tässä tapauksessa asian valmistelu ja selvittäminen olisi ollut hyvän hallinnon kannalta asiamukaisempaa, jos tarkastuspäällikkö olisi jo ennen julkistetun esityslistan laatimista perehtynyt asiaan niin huolellisesti, ettei hänelle pelkästään tällaisista asian selvittämiseen liittyvistä syistä olisi tullut aiheutta muuttaa esitystään.

3.2.3

Kysymys puheenjohtajan esteellisyydestä

Kantelija epäilee rakennuslautakunnan puheenjohtajan olleen esteellinen oikaisuvaatimusasiaa käsiteltäessä sen vuoksi, että puheenjohtaja kantelijan mukaan on luvanhakijan "perhetuttu".

Kuntalain 52 §:n 2 momentin mukaan muun luottamushenkilön kuin valtuutetun esteellisyydestä on voimassa, mitä hallintolain 27–30 §:ssä säädetään. Esteellisyysperusteet luetellaan hallintolain 28 §:n 1 momentin 1–7 kohdissa.

Kysymys siitä, onko tuttavuus tietyssä tapauksessa esteellisyysperuste, ratkaistaan mainitun säännöksen 7 kohdan yleislausekkeen perusteella. Erityisiä esteellisyysperusteita täydentävän yleislausekkeen mukaan virkamies on esteellinen silloin, kun luottamus hänen puolueettomuuteensa muusta erityisestä syystä vaarantuu. Tällaisen erityisen syyn edellytetään olevan vaikutukseltaan suunnilleen samanvahvuinen kuin erityisten esteellisyysperusteiden. Tavanomaisen tuttavuus- tai asiakkuussuhteen ei ole katsottu aiheuttavan esteellisyyttä.

Kantelijan vaikutelma puheenjohtajan esteellisyydestä on syntynyt perusteilla, jotka liittyvät hänen oikaisuvaatimusasiasta käymäänsä keskusteluun puheenjohtajan kanssa ja tämän jälkeiseen puhelinkeskusteluun sekä puheenjohtajan kannan muuttumiseen oikaisuvaatimusasian ollessa vireillä. Kaupungin toimittamassa selvityksessä esitetyt tiedot puheenjohtajan kanssa käydyistä keskusteluista ja niiden perusteella tehdyt johtopäätökset poikkeavat siitä, mitä kantelija on kantelussaan ja vastineessaan esittänyt. Riidatonta lisäselvitystä ei näiltä osin ole nähdäkseni saatavissa.

Käytettävissäni olevasta selvityksestä ei ilmene riittäviä perusteita sen tueksi, että puheenjohtajan voitaisiin katsoa olleen asiassa esteellinen edellä tarkoitetun tuttavuuden tai jonkin muun erityisen syyn johdosta.

3.2.4

Kaupunginhallituksen menettely siirtää selvityspyyntö rakennusvalvontaviranomaiselle

Kantelija osoitti Oulun kaupunginhallitukselle kirjeen 2.9.2004, jossa hän esitti tyytymättömyytensä kaupungin rakennusvalvonnan ja rakennuslautakunnan toimintaan edellä tarkoitettussa rakennuslupa-asiassa. Kirjeen mukaan tilanne tulisi selvittää ja palauttaa rakennusvalvonnan toiminta lainmukaiseksi. Kirjeessä käsiteltiin mm. vähäisen poikkeamisen tulkintaa, naapurin kuulemista ja rakennuslautakunnassa käsitellyn asian perusteluja.

Kaupunginhallitus ilmoitti kantelijalle 6.9.2004 päivätyllä kirjeellä, että asiaa koskevan selvityksen tekeminen ja siihen perustuvat mahdolliset toimenpiteet kuuluvat rakennusvalvontaviraston ja rakennuslautakunnan toimivaltaan. Kirjeen mukaan keskusvirasto oli omalta osaltaan tutustunut kantelijan kirjeeseen ja siirtää sen edelleen rakennuslautakunnalle ja rakennusvalvontavirastolle käsiteltäväksi.

Rakennuslautakunta vastasi kantelijan kirjeeseen päätöksellään 6.10.2004.

Kaupunginhallituksen perustelut kantelijan selvityspyyntökirjeen siirtämiselle ilmenevät kantelun johdosta annetusta kaupunginhallituksen lausunnosta. Kaupungin keskusviraston perehdyttyä kirjeeseen sen oli todettu sisällöltään koskevan maankäyttö- ja rakennuslain tulkintaa ja rakennuslupamenettelyn laillisuuskyseksiä. Lausunnossa on myös todettu, että rakennuslautakunta ja rakennusvalvontavirasto ovat luonteeltaan itsenäisiä lupa- ja valvontaviranomaisia, joilla on lakisääteisiä tehtäviään hoitaessaan kaupunginhallituksesta riippumaton päätösvalta.

Käytettävissäni olevan selvityksen perusteella katson, että siirtäessään kantelijan selvityspyyntökirjeen rakennuslautakunnan ja rakennusvalvontaviraston käsiteltäväksi kaupunginhallitus ei ole menettänyt lainvastaisesti vaan on toiminut sille kuuluvan harkintavallan rajoissa.

3.2.5

Muihin kirjeisiin vastaamisesta

Kantelija osoitti 20.10.2004 päivätyyn kirjeen kaupunginhallituksen puheenjohtajalle, ensimmäiselle ja toiselle varapuheenjohtajalle, kaupunginjohtajalle sekä apulaiskaupunginjohtajalle. Kaupunginhallitus on lausunnossaan ilmoittanut, että koska mainittu kirje koski samaa asiakokonaisuutta kuin rakennuslautakunnalle ja rakennusvalvontavirastolle siirretty 2.9.2004 päivätyy kirje ja koska se oli osoitettu yksittäisille luottamusmiehille ja virkamiehille, kirjeeseen ei vastattu uudelleen kaupunginhallituksen nimissä.

Tältä osin totean, että rakennuslautakunta oli jo 6.10.2004 vastannut kantelijan kirjeeseen 2.9.2004. Kirjeessään 20.10.2004 kantelija arvostelee mainittua rakennuslautakunnan vastausta.

Vaikka kirjeen on katsottu koskevan samaa asiakokonaisuutta kuin 2.9.2004 päivätty kirje ja sen asiasisältöön vastaamisen ei katsottu kuuluvan sen vastaanottajiksi merkityille luottamusmiehille tai viranhaltijoille, mielestäni olisi ollut hyvän hallinnon kannalta suotavaa ilmoittaa tästä nimenomaisesti kantelijalle. Tosin kirjeessä esitetyt yksittäiset kysymykset on nähdäkseni mahdollista ymmärtää myös kirjoittajan kommentteiksi ja erimielisyyden ilmauksiksi. Siinä tapauksessa kirjettä kokonaisuutena arvioiden voitaisiin pitää lähinnä mielipiteen ilmauksena, joka ei välttämättä edes edellytä vastaamista.

Kantelijan rakennusvalvontavirastolle 30.5.2005 osoittaman kirjeen osalta asiakirjoista ilmenee, että siihen on vastattu rakennusvalvontaviraston kirjeellä 22.12.2005. Vastauskirjeestä ilmenee myös, että virastopäällikkö oli ennen sitä myös useasti keskustellut kantelijan kanssa puhelimitse kantelijan kirjeessä tarkoitetuista asioista.

3.3

Toimenpiteet

Saatan edellä kohdassa 3.2.1 esittämäni käsitykset maankäyttö- ja rakennuslain vähäistä poikkeamista koskevan säännöksen tulkinnasta sekä naapurin kuulemisen merkityksestä Oulun kaupungin rakennuslautakunnan, hallintopäällikön ja tarkastuspäällikön tietoon. Saatan tarkastuspäällikön tietoon myös kohdassa 3.2.2 esittämäni käsityksen esiteltävän asian hyvän hallinnon mukaisesta valmistelusta ja selvittämisestä.

Tässä tarkoituksessa lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni Oulun kaupungin rakennuslautakunnalle, hallintopäällikölle ja tarkastuspäällikölle.

- - -